

Газету нагороджено призом АСЖУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 9 жовтня 2009 року • № 149 (2248) • Ціна вільна

ГУСІНЬ, КОКОН І МЕТЕЛИК

Згідно з психоаналітичним потрактуванням, наш інтерес до спорту пояснюється наявністю такого явища, як сублімація. Себто людина перенаправляє своє незадоволене сексуальне бажання в інші русла, найпоширенішими з яких є мистецтво, творчість, філателія тощо. Більш об'єктивний аналіз ситуації дає змогу зробити висновок, що вищезгадана інтерпретація є щонайменше неповною.

Любов до спорту і футболу зокрема починається в дитинстві, і вона спровокована закладеним у кожному з нас неусвідомленим розумінням трагічності й недосконалості світу: перемога команди, за яку ми вболіваємо, слугує рідкісним підтвердженням того, що добро бодай інколи долає зло, а наших атлетів ми бачимо благородними носіями вищих цінностей і вершителями справедливості.

Процес дорослішання супроводжується кардинальною й болісною ломкою уявлень, зазначених у попередньому абзаці: зростаюча кількість інформації доводить, що ті футболісти, кого ми обожнювали, — звичайні, а часом відверто неприємні особи. Ми з гіркотою усвідомлюємо, що світ спорту нічим не кращий за навколишній: він так само брудний, недосконалий, несправедливий.

І ось виграші наших хлопців уже не так гріють душу, а поразки, своєю чергою, не дуже-то й ранять: ми розуміємо й бачимо надто багато, аби цілком віддатися напливу почуттів вболівальника.

10 жовтня. 19.15. Дніпропетровськ. Стадіон "Дніпро-Арена"

Наприклад, багато справжніх фанатів київського "Динамо" у 2006 — 2007 рр. щиро раділи провалам команди в Лізі чемпіонів, бо сподівалися, що вони стануть певним каталізатором відставки тогочасного її псевдотренера й керівника. Приблизно тоді ж аналогічні речі відбувалися з особою наставника національної збірної: Олег Блохін своїм нестерпним характером, примітивним консерватизмом у кадровій політиці, а також нездатністю поставити команді гру так налаштував проти себе загал, що його усунення з посади практично всім принесло справжню полегкість.

Щось схоже можна нині зафіксувати в контексті сучасного наставника "націоналки": проглянувши кілька інтернет-форумів, можу зробити висновок, що "проліт" України повз плей-офф відбору до мундіалю-2010 для вельми значної частини вітчизняних прихильників футболу трагедією не буде. Навпаки — така подія дасть змогу здобути своєрідну внутрішню перемогу, котра уособлюється вигуком: "Я ж казав"!

А причину тут видно неозброєним оком. Утворюють її кілька обставин. Перша — Михайличенко — все той же Михайличенко, і реальної альтернативи йому ніхто не шукав. Друга — пан Олексій упродовж свого дворічного перебування на посаді лише підтвердив те, що він не має достатньої кваліфікації, аби очолювати головну футбольну дружину держави. Третя — видатний у минулому футболіст не належить до того типу людей, які викликають симпатію в оточуючих: він різко й уїдливо відповідає на неприємні запитання; ніколи не визнає власних помилок; ділить підопічних на "своїх" і "не зовсім своїх" (у "Динамо" за часів тренерства Михайличенка процвітала кланова система в стосунках між гравцями).

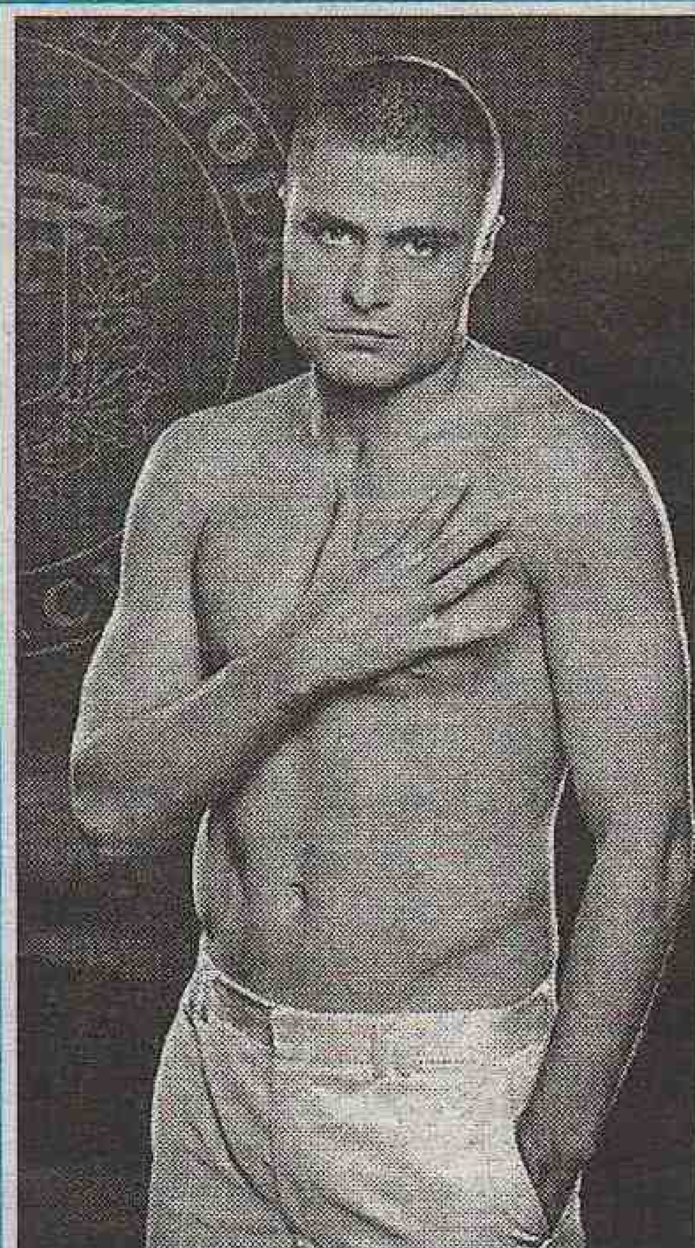
Завтра підопічні Олексія Олександровича проведуть вирішальний матч групового етапу відбірного турніру до чемпіонату світу. Перед нашими репрезентантами стоїть конкретне завдання: обіграти невмотивовану Англію, забезпечивши собі право на вихід до плей-офф. Це завдання помітно ускладнюється нагальною необхідністю показати щось, бодай віддалено схоже на гру: якщо українці здобудуть "героїчну" перемогу на доданій арбітром хвилині з пенальті, а до того діятимуть так, як у Білорусі, принципової зміни в ставленні до збірної та її тренера не буде.

Чи зуміє повторити еволюційний шлях метелика наша національна команда? Допоки вона, за всіма ознаками, перебуває в коконі у вигляді непримітної гусені...

Матч обслуговуватиме словенська бригада арбітрів на чолі з Даміром Скоминою. Допомагатимуть йому лайнсмени Примож Архар та Марко Станцин.

Пряма трансляція на каналі ТРК "Україна".

Володимир БАНЯС.

Зірка

ІСТОРІЯ ОДНОГО ЗЛЕТУ

Київ. Стадіон НСК "Олімпійський". 3 листопада 2004 року. 22.08 за київським часом. Маріс Верпаковськис фінтом обводить Мічела Сальгадо й потужним ударом з кута карної зони переграє воротаря мадридського "Реала" Ікера Касильяса. 82 тисячі глядачів у єдиному пориві піднімаються на ноги — "Динамо" Київ виграє 2:0 у "королівського" клубу.

Див. 7 стор.

Ексклюзив

Олександр ЧИЖЕВСЬКИЙ:

РОКИ, ЯКІ Я ПРОВІВ У "КАРПАТАХ", БУЛИ НАЙКРАЩИМИ В МОЄМУ ЖИТТІ

Головний герой цього інтерв'ю — справжня легенда вітчизняного футболу часів незалежності. Гравець, який брав участь іще в дебютному національному чемпіонаті 1992 року. Захисник, якому залишилась дещиця, щоби досягти феноменальної для нас позначки у 400 зіграних матчів у рамках елітного футбольного дивізіону. Спортсмен, який уособлює горезвісний історичний період національної історії, названий терміном "тимчасові негаразди": Олександрові Чижевському довелося пройти всі кола пекла нашого футболу, що очікували народну гру після розпаду СРСР. Він грав на напівпорожніх розвалених стадіонах дев'яностих; він разом із усіма громадянами України отримував мізерну зарплату; він змінював клуб за клубом у пошуках гідних умов праці. І він же — зразок рідкісного для нас спортивного професіоналізму, бо грати на високому рівні у 38 років — багато чого варте...

До речі, подібні інтерв'ю на шпальтах "УФ" будуть традиційними. Спочатку раз на два тижні, а потім — подивимося.

Див. 4-5 стор.

Офіційно

Віталій ДАНИЛОВ:

ВИБОРИ — У СЕРЕДИНІ ЛИСТОПАДА

На цьому тижні зміни та доповнення до Статуту прем'єр-ліги, прийняті Загальними зборами 24 вересня, були затверджені ФФУ та пройшли офіційну процедуру державної реєстрації. На запитання, які хвилюють вболівальників, відповів президент прем'єр-ліги Віталій Данилов.

— Які зміни були внесені до Статуту ПЛ?

— Передусім, ті, що вплинуть на життєдіяльність об'єднання. Тепер у Загальних зборах можуть брати участь не лише власники футбольних клубів, а й уповноважені належним чином представники. По-друге, жорсткіше були прописані норми передачі клубами частини телевізійних та комерційних прав до єдиного пулу, організованого ПЛ. І, звичайно, було усунено деякі юридичні протиріччя. Спеціально створена прем'єр-лігою робоча група, до якої увійшли і представники клубів, тривалий час працювала над пакетом змін до Статуту ПЛ. Кожен свій крок ми узгоджували з Федерацією футболу України, що надала нам необхідну допомогу і, в першу чергу, хочу подякувати за це виконавчому директору федерації Олександру Бандурку та віце-президенту ФФУ Анатолію Біденку.

— Чи можна вже говорити, що ліквідовані суперечності в статутних документах, а відтак відсутнє підґрунтя для спекуляцій на тему нелегітимності прем'єр-ліги?

— Ми внесли у Статут зміни, на які вказували наші опоненти. Більше не має бути підстав для розмов на тему легітимності існування прем'єр-ліги. Я хочу, аби наша організація стала сильним об'єднанням, і знову наголошую: ми готові до діалогу з усіма клубами.

— Чи відома вже дата нових виборів президента прем'єр-ліги?

— Згідно зі Статутом, ми маємо попередити усі клуби про дату виборів за 21 день до їхнього проведення. Плануємо зробити відповідне оголошення вже наступного тижня. Вірогідніше за все, вибори відбудуться в середині листопада. Визначаючи дату, потрібно врахувати календар футбольних подій, надати час кандидатам у президенти ПЛ для якісної розробки їхніх програм.

З чуток і насправді

ФФУ ПРОВЕЛА ПЛАНОВУ БЕСІДУ З ГРАВЦЯМИ ОДНІЄЇ З КОМАНД ВИЩОЇ ЛІГИ

У вчорашньому номері газети "УФ" у статті "Допінг-контроль оболонців" була надрукована інформація про те, що кілька футболістів столичної "Оболоні" приїжджали в Будинок футболу для проходження процедури допінг-контролю. Поспішаючи дати новину в номер, ми подали її лаконічно, оминувши поглиблені коментарі фахівців з цього питання. Тож зараз пропонуємо вашій увазі більш розширену інформацію щодо ситуації.

Так, група футболістів "Оболоні" й справді днями з'явилася в Будинку футболу, куди їх запросили представники Федерації футболу України. За словами футболістів, їм нагадали про те, що потрібно дотримуватися правил використання ліків і вилучити будь-яку можливість вживання допінгу перед матчами.

Коли ж ми зателефонували в день події до першого віце-президента ФК "Оболонь" Олександра Алімова з проханням прокоментувати ситуацію, він лише зауважив, що ФФУ запросила на бесіду кількох гравців команди. Причину Олександр Іванович не пояснив, оскільки на той час не володів інформацією.

Пізніше у футбольному клубі "Оболонь" нам пояснили, що процедура проходження допінг-контролю, зазвичай, відбувається безпосередньо після матчу, проби направляються до спеціальної експертної лабораторії в Росію, в Москву, і лише потім результати тестів надаються клубам, чиї гравці проходили допінг-контроль, та профільним комітетам місцевої федерації футболу. Тому говорити про будь-які припущення щодо вживання гравцями допінгу жодним чином не можна.

У свою чергу, голова Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ Стефан Решко зазначив, що якщо якась перевірка футболістів "Оболоні" у лабораторії допінг-контролю й мала місце, то вона не могла бути ініційована Контрольно-дисциплінарним комітетом ФФУ, оскільки це не в компетенції комітету. І вже, тим більше, не можна говорити про те, що така перевірка могла бути ініційована котримось із клубів, зокрема київським "Динамо".

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ПФК Олександрія

Сергій КОВАЛЕЦЬ:

ЩОБ СТВОРИТИ ВИСОКОКЛАСНУ КОМАНДУ, ПОТРІБНО ТРИ РОКИ

З приходом в Олександрію молодого й перспективного нового головного тренера Сергія Ковальця всі чекали миттєвого включення однойменного клубу в боротьбу за прем'єр-лігу. Та трохи не так склалося, як гадалося. Команда поки не може знайти своєї гри, тож домашні перемоги й чергуються з виїзними поразками. Аби більше дізнатися про стан справ в "Олександрії", ми й поговорили з головним тренером.

— Сергію Івановичу, якось по-особливому налаштовувались на гру з "Динамо-2", адже після невиразної виїзної гри в Білій Церкві, вболівальники побачили дуже сконцентровану команду?

— "Динамо" було хорошим подразником. Хоча ми й здобули перемогу, нам бракує стабільності. Різкі перепади в командній грі змушують нас всерйоз перейматися постановкою командної гри.

— Як ви оцінюєте гру "Динамо"?

— Дуже перспективна молода команда, на чолі з дуже сильними фахівцями — Калитвинцевим і Литовченком. Звичайно, хлопцям бракує досвіду, адже в основному це гравці 1992 року народження, серед яких вже є чемпіони Європи у своїх вікових категоріях.

— Ви хотіли б мати у своєму розпорядженні таку команду?

— Ні, в мене є своя, дуже перспективна команда, і ми, хоча й помалу, але рухаємося вперед.

— Судячи з останнього сезону, і особливо після вашого призначення, всі очікували бачити "Олександрію" в групі лідерів. Але поки що цього не сталося.

— Так, у клубі є відмінна інфраструктура, непогані виконавці, але, на мою думку, насамперед, потрібно створити боєздатний колектив, поставити гру, щоб команда грала у хороший стабільний футбол. Ви ж розумієте, що це робота не одного дня чи місяця. Це тривалий процес, тому й потрібен час. Якщо б було все так просто, то будь-який тренер без проблем міг створити команду європейського рівня.

— Ви, будуєте командну гру, як Маркевич, чи на перше місце ставите результат?

— Безумовно, будуємо гру, адже без гри результат може бути випадковим. Насамперед, я намагаюсь донести до футболістів, щоб вони на полі грали й отримували задоволення від гри.

— Наскільки реальні плани щодо підвищення в класі вже в цьому сезоні? І чи вам ставили таке завдання?

— Коли в нас була зустріч з президентом, насамперед було завдання поставити сильну стабільну гру й створити сімейну атмосферу в клубі, а тоді вже будемо говорити про прем'єр-лігу.

— Скільки часу вам потрібно, щоб вийти до прем'єр-ліги?

— На це запитання я не дам вам точної відповіді. Але щоб створити висококласну команду, потрібно три роки. Першого року зібрати колектив, другого — награти його, а вже третього — буде результат. Ви ж подивіться на "Шахтар". Луческу лише на п'ятий рік роботи дав результат. Те ж саме сказав Газзаєв — що через два-три роки команда побореться за Лігу чемпіонів. Тому потрібне розуміння і терпіння. Якщо в клубі буде створено трикутник головний тренер — президент — уболівальники, можна не сумніватися, що результат буде. Приклад — харківський "Металіст".

— Президент іде назустріч вашим амбіціям, він готовий виділити кошти на підсилення складу?

— Так, але зрозуміло, що я прийшов по ходу сезону і щось змінювати одразу немає сенсу. У футболістів є діючі контракти. Перше коло ми дограємо цим складом, на мою думку, досить непоганим. Звичайно, потрібні зміни, підсилення.

— У чому причина нестабільних результатів: впевнені домашні перемоги чергуються з не менш впевненими виїзними поразками?

— Вдома ми відчуваємо підтримку вболівальників, я відчуваю, що вони переживають і хочуть бачити перемоги рідної команди в кожному матчі. Без сумніву, це бажання передається й команді. Не варто забувати, що й ротація, яку ми проводимо, не може не впливати на результат. Коли з'явиться стабільність складу, тоді зникне й нестабільність у грі.

— Ви залишите "Олександрію", якщо вам надійде пропозиція від клубу з прем'єр-ліги?

— Зараз — ні. В кінці першого кола ми знову обговоримо з президентом, що вийшло, а що — ні, й куди ми рухаємось. Тоді й побачимо.

— Як ви оцінюєте шанси нашої збірної у матчі з Англією?

— Найголовніше, що все залежить лише від нас. За підтримки наших вболівальників Англію можна і треба обігрувати. Вони будуть грати на своєму рівні, але вмирати за результат — навряд чи.

Василь МАТІЙЧУК.

U-19

СКАНДИНАВСЬКИЙ ПОЧАТОК ВІДБОРУ

Вчора юнацька збірна України (футболісти 1991 року народження) вирушила до Швеції, де вже сьогодні розпочне кваліфікаційні іспити на шляху до Євро-2010 (U-19). Окрім команди господарів, разом із підопічними Анатолія Бузника до 12-ї відбірної групи потрапили чорногорці та грузини.

До заявкового списку нашої команди увійшли 18 футболістів, у тому числі діючі чемпіони континенту — воротар донецького "Олімпіка" Ігор Левченко та захисник київського "Динамо" Темур Парцванія. По п'ять кандидатів делегували донецький "Шахтар" та запорізький "Металург". Водночас збірна недорахувалась ще трьох переможців Євро-2009 (U-19) — оборонців Сергія Кривцова, якого викликано до табору "молодіжки", травмованих Богдана Бутка та Ігоря Чайковського. Окрім того, зазнали пошкоджень і не зможуть допомогти партнерам у Швеції Олексій Прилєпов, Єгор Картушов, Євген Морозенко та Максим Імереков.

"Ці втрати впливають на боєздатність збірної, отже, ми намагатимемося максимально ефективно використати тих гравців, які є у нас в наявності. Власне, деякі тактичні напрацювання вже були випробувані під час Меморіалу Вілотича, що завершився у Сербії місяць тому, — каже наставник "синьо-жовтих". — Ми підготували по-справжньому дієздатну команду. Уся захисна ланка вже була задіяна тренерами старших збірних, також в нашому активі виїзні перемоги над італійцями та французами. Тож тепер нам залишилося підтвердити свою силу в офіційних змаганнях. Будемо торувати шлях до другого раунду кваліфікації".

На думку Бузника, у 12-й відбірній групі підібрався рівний склад учасників — без явного фаворита та аутсайдера. "У будь-якому разі прохідних матчів не очікується", — резюмує 48-річний фахівець. Нагадаємо, до наступного етапу відбору Євро-2010 (U-19) потраплять по дві найкращі збірні від кожного з 13 квартетів, а також два колективи з тих, що посядуть треті місця. Надалі 28 щасливчиків і розіграють сім вакантних путівок до фіналу. Вирішальні баталії турніру у липні прийматиме Франція.

Кваліфікація Євро-2010 (U-19). Перший етап Група 12 (Швеція)

9 жовтня. Україна — Грузія (Тролльхеттан, 19.00), Швеція — Чорногорія.

11 жовтня. Чорногорія — Україна (Удевалла, 17.00), Швеція — Грузія.

14 жовтня. Україна — Швеція (Удевалла, 20.00), Грузія — Чорногорія.

СКЛАД ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ

Воротарі: Максим Коваль ("Металург" Запоріжжя), Ігор Левченко ("Олімпік" Донецьк).

Оборонці: Олександр Голіков, Ярослав Олійник (обидва — "Шахтар"), Антон Кравченко ("Дніпро" Дніпропетровськ), Темур Парцванія, Олег Поліщук (обидва — "Динамо" Київ), Василь Прийма ("Металург" Донецьк).

Півоборонці: Максим Воробей, Євген Задоя, Сергій Сидорчук (усі — "Металург" З), Дмитро Гречишкін, Віталій Федотов (обидва — "Шахтар"), Віталій Сокуренко ("Динамо").

Нападники: Роман Карасюк, Євген Павлов ("Волинь" Луцьк), Артур Каськов ("Металург" Зп), Олександр Овчинников ("Шахтар").

Костянтин ПАТКЕВИЧ.

«ЗІРКА» — «ГЕЛІОС»

Алло, Кіровоград!

Ігор ЖАБЧЕНКО:

ОСТАННІМ ЧАСОМ ХЛОПЦІ ТІШАТЬ

З-поміж п'ятьох команд, які нинішнього сезону поповнили лави першої ліги (хто — з "еліти", хто — з другої ліги), кіровоградська "Зірка" поки найуспішніша. Після тринадцяти турів хлопці Ігоря Жабченка посідають достойне п'яте місце. Причому, футболом, який останнім часом демонструють його підопічні, наставник задоволений. Про це, а також про підготовку до зустрічі з харківським "Геліосом", Ігор Жабченко й розповів "УФ".

— Матчів за участі харків'ян майже не бачив, але знаю, що до нас приїде команда дуже технічна, збалансована в усіх лініях. Для нас — це чергова нагода перевірити себе, свої сили та можливості. Сподіваюся, вболівальники (не п'ять тисяч, а хоча б дев'ять) прийдуть підтримати своїх улюбленців. Ми ж спробуємо їх потішити.

— Удома грати простіше?

— Та для нас це не принципово.

— Ігоре Валентиновичу, за рахунок чого плануєте досягти в цій зустрічі позитивного результату?

— Якщо всі ті вказівки, які будуть дані гравцям, вони виконають, сподіваюся, все буде гаразд.

Зараз у нас троє травмованих (із переломами) — це мінус. Але, дякувати Богу, непогано вписалися в команду гру Кирило Дорошенко, Вася Кордюк... Словом, крутимось.

— Задоволені футболом у виконанні своїх хлопців?

— Ну, зважаючи на п'яте місце, на якому нині перебуваємо, загалом так. На початку змагань ми в ряді матчів недобрали очок, зараз же намагаємося надолужувати згаяне. Більш-менш виходить. Останнім часом хлопцям все частіше вдається демонструвати на полі той футбол, який я від них вимагаю. Стабілізується малюнок гри, набираються очки. Це тішить. А щодо п'ятого місця, то я ще раніше сказав керівництву, що ми тут будемо *(сміється)*.

— Це завдання на сезон?

— Ні. Наша мета — закріпитися в першій лізі, зігратися, створити хороший колектив.

— Нині дуже непросто знайти в нашій країні (особливо, в першій лізі) команду, яка б не мала тих чи інших проблем. У вас труднощі є?

— Як і у всіх, і в країні загалом. Я по-доброму заздрю тим командам, у яких немає труднощів. Утім, наш президент робить усе можливе, аби ми спокійно працювали, не відволікаючись на сторонні речі. Сподіваємося, все буде добре.

— Ігоре Валентиновичу, які команди першої ліги подобаються вам особисто?

— З-поміж тих, із ким ми зустрічалися, — це Севастополь та Охтирка. "Нафтовик" хоч і перебуває нині не у верхній частині турнірної таблиці, але, я думаю, в команди все налагодиться. Тим паче, що туди повернувся Сергій Шевченко. У цьому сезоні, напевно, ні, але надалі (може, вже наступного року) вони, думаю, ставитимуть достатньо серйозні завдання.

— А ви?

— Ну, ось наступного року ми про це й подумаємо *(сміється)*.

Ірина ХОЛОД.

Алло, Харків!

У ДОРОГУ — З ОПТИМІЗМОМ!

Після скромної, але від того не менш цінної перемоги минулих вихідних над молодіжнянською "Кримтеплицею" на "Геліос" чекає побачення з кіровоградською "Зіркою".

Харків'яни розташувалися на дуже пристойній другій сходинці, кіровоградці — на три пункти нижче, і цей факт дехто трактує як вирішальний: мовляв, розстановка сил говорить сама за себе. Але не варто скидати з рахунків того, що хлопці Сергія Кандаурова другий матч поспіль проводитимуть на виїзді. Причому, відстань від Харкова до Молодіжного (куди харків'яни їздили минулих вихідних) доволі пристойна. Із Кіровоградом, правда, трохи простіше...

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПФК Севастополь	**13**	**10**	**2**	**1**	**34-9**	**32**
2. ГЕЛІОС	**13**	**8**	**4**	**1**	**22-11**	**28**
3. ФК Львів	12	7	2	3	20-5	23
4. Волинь	12	6	5	1	22-11	23
5. ЗІРКА	13	5	5	3	14-15	20
6. Десна	12	5	4	3	12-11	19
7. Арсенал	13	5	4	4	14-16	19
8. Кримтеплиця	11	5	3	3	16-7	18
9. ПФК Олександрія	13	5	3	5	19-15	18
10. Динамо-2	10	6	0	4	18-16	18
11. Енергетик	13	5	2	6	11-19	17
12.Сталь	11	4	3	4	12-11	15
13. Нафтовик-Укрнафта	13	3	4	6	16-14	13
14. Дністер	13	3	4	6	17-24	13
15. Фенікс-Іллічівець	12	3	2	7	14-22	11
16. Прикарпаття	12	2	2	8	8-20	8
17. Нива	**13**	**2**	**2**	**9**	**9-25**	**8**
18. ФК Харків	**11**	**0**	**1**	**10**	**9-36**	**1**

Це щодо мінусів. До плюсів хлопців із першої столиці сміливо заносимо вже згадувану вікторію над кримським колективом Геннадія Морозова. Як сказав після матчу наставник "Геліоса" Сергій Кандауров, "перемогти могла як одна, так й інша команда. Ми, мабуть, просто більше цього хотіли, тому й заслужено здобули троє очок". Отож, у бажанні та волі до перемоги "сонячним" не відмовиш. А цей факт, підкріплений належним рівнем майстерності гравців, є, погодьтеся, формулою успіху. Єдине, на що скаржився після зустрічі з "Кримтеплицею" Сергій Вікторович, це відсутність психології переможців: вікторії є, очки здобуваються, а морально люди ще не звикли до такого розвитку подій (у попередні роки виступ у першій лізі "Геліос" демонстрував набагато скромніші показники). Але ж все це діло наживне! Тим паче, із молодим та амбіційним наставником, який у будь-якому випадку знайде ключі до серця кожного підопічного й налаштує відповідним чином.

Тож чекаємо суботи. Апріорі — буде цікаво.

Ірина ХОЛОД.

Статистика знає все

ЧОГО ЧЕКАТИ ВІД ПЕРШОГО ПОБАЧЕННЯ?

Незабаром кіровоградська «Зірка» відсвяткує свій 90-річний ювілей. Буде це 2012 року. Історія «Геліоса» розпочинається на 80 років пізніше, і 2012 року «сонячні» святкуватимуть своє 10-річчя. Але ні в чемпіонатах України, ні в кубку команди ще не зустрічались. Коли «Зірка» в 13-му чемпіонаті провела останній сезон в еліті українського футболу, «Геліос» тільки розпочав виступи на професійному рівні. Наступного сезону обидва колективи виступали в другій лізі українського футболу, але в різних групах. За підсумками того сезону, «сонячні» підвищилися в класі, а кіровоградці, провівши ще один рік у другій лізі, зовсім втратили професіональний статус. Тільки через сезон кіровоградський «Олімпік» знову заявився до другої ліги, а наступного сезону був перейменований на «Зірку». Провівши успішно минулу першість, команда завоювала право підвищитися в класі. А кому перший очний поєдинок суперників принесе перемогу, — дізнаємося в суботу.

У нинішньому складі «Зірки» є багато гравців, які в попередніх сезонах виступали за інші команди проти харків'ян. У «Закарпатті» проти «сонячних» грали Віталій Андрухов та Мирослав Бундаш (він, до речі, відзначився голом у ворота сонячних). Щоправда, Мирослав нині травмований і невідомо, чи гратиме в суботньому матчі. Також досвід виступів проти сонячних мають Кирило Дорошенко, Роман Єрещенко, Олександр Курневич, Олександр Морозов, Роман Поліщук, Олег Давидов, Олександр Маклаков... А досвідчений Юрій Данченко провів два сезони в харківській команді, де зіграв 40 матчів і забив чотири м'ячі.

Є й у «Геліосі» гравці, котрі мають досвід виступів проти кіровоградських футболістів. Це Микола Волошин, який наприкінці 90-х років грав проти «Зірки» в складі донецького «Металурга», Сергій Борзенко, В'ячеслав Гаді, Олександр Ничипорук, Денис Соломаха, Віталій Сумцов, Олександр Чередниченко, Олег Шатило.

Побачимо в суботньому поєдинку, напевно, й протистояння тренерів. Адже колективами керують молоді амбіційні наставники, відомі в Україні футболісти — Ігор Жабченко та Сергій Кандауров. Обидві команди пі їхньою орудою розташувалися у верхній частині турнірної таблиці.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

АФІША

ЕНЕРГЕТИК — НАФТОВИК-УКРНАФТА
9 жовтня — п'ятниця.
16.00

Суддя: Г. Махно (Кіровоград)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 1:1

АРСЕНАЛ — ВОЛИНЬ
9 жовтня — п'ятниця.
16.00

Суддя: О. Бондар (Хмельницький)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:2

ПРИКАРПАТТЯ — ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ
9 жовтня — п'ятниця.
16.30

Суддя: Ю. Фощій (Черкаси)
Дискваліфікований: Щеглюк ("Прикарпаття")
Прогноз "УФ" — 0:2

ПФК СЕВАСТОПОЛЬ — СТАЛЬ
10 жовтня — субота.
13.30

Суддя: П. Чижевський (Київ)
Дискваліфікований: Налигач ("Сталь")
Прогноз "УФ" — 3:1

НИВА — ФК ХАРКІВ
10 жовтня — субота.
16.00

Суддя: В. Дяденко (Кіровоград)
Дискваліфіковані: Куянов ("Нива"), Скляр (ФК "Харків")
Прогноз "УФ" — 1:0

ДИНАМО-2 — ДНІСТЕР
10 жовтня — субота.
15.00

Суддя: А. Кузьмін (Миколаїв)
Дискваліфіковані: Пархоменко, Хромих (обидва — "Дністер")
Прогноз "УФ" — 2:2

ФК ЛЬВІВ — КРИМТЕПЛИЦЯ
10 жовтня — субота.
15.00

Суддя: С. Скирда (Харків)
Дискваліфіковані: Ішмаков ("Кримтеплиця")
Прогноз "УФ" — 2:1

ЗІРКА — ГЕЛІОС
10 жовтня — субота.
15.00

Суддя: Ю. Вакс (Сімферополь)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 1:1

ДЕСНА — ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ
11 жовтня — неділя.
16.00

Суддя: А. Грисьо (Львів)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:0

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

Олександр ЧИЖЕВСЬКИЙ: РОКИ, ЯКІ Я ПРОВІВ У "КАРПАТАХ", БУЛИ НАЙКРАЩИМИ В МОЄМУ ЖИТТІ

НАЙКРАЩИЙ ФУТБОЛІСТ "КАРПАТ" УСІХ ЧАСІВ — ЛЕВ БРОВАРСЬКИЙ

— Олександре, в 2007 році на офіційному сайті львівських "Карпат" було проведено опитування для визначення найкращого захисника команди часів проведення національних першостей України, і ти став переможцем. Результат справедливий?

— Якщо опитування проходило серед вболівальників, то думаю, що справедливий. Адже ми граємо для них, — їм і обирати найкращих.

— Кого б ви ще могли відзначити серед гравців "Карпат" саме цього амплуа?

— У мій час у Львові зібралася дуже сильна команда з чудовими захисниками: Беньо, наприклад, Єзерський, який зараз в донецькому "Шахтарі". Їх, мабуть, і відзначу.

— А кого б ви назвали загалом найкращим гравцем львівської команди за всю історію?

— Ой, насправді, дуже важко сказати, адже через "Карпати" пройшло дуже багато чудових гравців. А найкращий... Навіть не знаю...

— Можливо, Лев Броварський?

— О, Лев Броварський, звичайно, видатна постать всього українського футболу. Справді, дякую, що підказали. Безумовно, найкращий — саме Лев Броварський. Але й мені вдалося пограти в одній команді з прекрасними гравцями.

— Перед тим як потрапити до "Карпат", ви навчалися в Луцьку, а потім — у львівському спортінтернаті. Як вирішили переїхати до іншого міста?

— Так, я починав у Луцьку, саме там зробив перші футбольні кроки. Мій найстарший брат був воротарем і грав навіть у юнацькій збірній Радянського Союзу. Потім і середній став воротарем. От я і почав грати у футбол. Спочатку — із середнім братом, з віковою групою 1968 року народження, адже був маленьким і гравців мого віку ще не набирали. Потім грав у групі 1969 року народження, а пізніше — вже й 70-го. А коли вже дочекався своїх одноліток, то довго з ними не грав, адже одразу після шостого класу, у 1984 році, поїхав вступати до львівського спортінтернату. Відчував у собі сили, та й тренери казали, що маю талант.

— Як дався переїзд? Ніколи не виникало думок, мовляв, "ну його все, поїду краще додому"?

— Звичайно, як і кожну дитину, тягнуло додому, адже там залишилась вся моя родина. Втім, з часом до всього звикаєш.

— У вас уже з раннього дитинства була мета стати футболістом, чи ставлення до футболу було в деякій мірі поверховим?

— Із самого дитинства я завжди мріяв стати футболістом. Ще коли жив у Луцьку, пам'ятаю, у нас в сусідньому дворі був невеликий огороджений майданчик, на якому я, практично, жив. Тим паче, я мав приклад старшого брата. Я хотів досягти того, чого досяг він, а може, навіть і більшого, адже він закінчив свою кар'єру, навіть не почавши грати на професійному рівні. Так сталося, що справи в мене пішли досить-таки вдало. І ось, маємо те, що маємо.

— Такого поняття, як "дідівщина" вдалося уникнути?

— Ну, "дідівщини" як такої я не бачив, але старші були, як старші: піди туди, принеси те. Ніяких знущань, якщо ви про це, не було.

— Коли вже дещо подорослішали, режим в інтернаті часто порушували?

— Та ні, в нас все-таки була на розумі і школа, хоч зараз це трохи незвично звучить. Тим паче, за нами був постійний нагляд, контроль. Увечері постійно перевіряли, ми, що робимо.

— Коли в 1989 році "Карпати" відродилися, команду створювали на базі досвідчених гравців та молодих вихованців спортінтернату. Хто з гравців клубу справив на вас тоді найбільше враження? На кому будувалася гра?

— Тоді в команду прийшли такі відомі футболісти, як Юрчишин, Кулишевич, Гамалій, Рафальчук... Всім цим футболістам було вже по 28—30 років, за їх плечима був уже величезний досвід. Гадаю, що на той час саме Степан Юрчишин був ключовою фігурою в "Карпатах".

— Що можете розповісти про Юрчишина? Якою він був людиною?

— Для мене тоді це був, передусім, приклад для наслідування, мені було на кого рівнятися, адже футболістом він був прекрасним. Завжди міг підказати щось в тій чи іншій ситуації і був справжнім лідером в команді на футбольному полі. Людиною він теж був непоганою, з ним завжди можна було знайти спільну мову.

— Останній чемпіонат Радянського Союзу "Карпати" провели в другій лізі, яку виграли. А потім почалася епоха "незалежних" чемпіонатів. Можете порівняти рівень другої союзної ліги та вищої української 1992 року?

— На той час якоїсь масштабної різниці вже не було. Всім відомо, якими сильними були футбольні ліги Радянського Союзу. Дублювальні склади тих команд могли б спокійно грати у нашій першій лізі. Різниця просто в тому, що в українську вищу лігу вже запрошували гравців з якомога більшим досвідом і гучнішим іменем. А що перший чемпіонат був, окрім всього, ще й експериментальним, то про велику різницю я говорити не став би.

— Як ви сприйняли розвал Радянського Союзу?

— Нормально сприйняв! (З усмішкою. — ***Прим. авт.***)

— Гаразд, а яка атмосфера панувала в команді на той час?

— Ну, в 1989 і 90-му роках я ще постійно за "Карпати" не грав. А коли ми вже повернулися з турне по Америці, де залишився продовжувати кар'єру наш гравець Ярослав Лендел, я почав постійно грати в основному складі. Можу сказати, що на початку дев'яностих, як, в принципі, й завжди, у нас була прекрасна атмосфера в колективі. Я взагалі вважаю, що "Карпати" вирізняються певним "західноукраїнським" духом. Футболісти завжди виходили на поле й билися один за одного, незважаючи на результат.

ВАРІАНТІВ ПОГРАТИ ЗА КОРДОНОМ НЕ БУЛО

— Перший чемпіонат ви не відіграли повноцінно через травму, а, починаючи з другого, постійно грали в основі. Був якийсь конкретний епізод, коли ви почали відчувати себе лідером команди і твердо зрозуміли, що свого місця в стартовому складі вже нікому не віддасте?

— Важко сказати, що я на той час був лідером команди, адже в команді були гравці, що пройшли значно більшу школу футболу. А, власне, розуміння того, що місця в "основі" я нікому не віддам, прийшло тоді, коли тренер почав довіряти мені місце в стартовому складі.

— У 1993 році "Карпати" дійшли до фіналу Кубка України. Пам'ятаєте, що відбувалось навколо матчу і як пройшла сама гра?

— То був лише перший рік роботи з Мироном Богдановичем Маркевичем, і ми одразу досягли такого успіху. Тим паче, "Карпати" не вигравали, за великим рахунком, нічого ще з 1969 року. Навколо нашої команди, й конкретно — у Львові, був величезний ажіотаж. За нами на матч в Київ приїхало дуже багато вболівальників, підтримку яких ми постійно відчували. Але зрозуміло, що тоді собою являло "Динамо". Хотілося, звісно, повторити досягнення 24-річної давнини, але ми, на жаль, не змогли цього зробити.

— Важко було грати проти Леоненка?

— Я вважав Леоненка на той час найкращим нападником країни. Проти нього було грати важко завжди. І, думаю, всім без винятку. Він дуже нестандартно діяв і ніколи не знали, чого від нього очікувати.

— За вашу тривалу кар'єру, проти якого форварда грати було найважче?

— Знову ж таки, я гадаю, що саме проти Леоненка.

— До речі, про другий фінал Кубка. За чутками, напередодні футболісти "Карпат" погрожували взагалі не вийти на поле, якщо перед ними не ліквідують заборгованість по зарплаті. Прокоментуйте.

— Клуб тоді мав двох спонсорів, і половина гравців отримувала заробітну плату від одного спонсора, а другій половині не платив другий наш спонсор. Такий був поділ, що не могло не позначитися на команді й мікрокліматі у ній, адже за однакову роботу одним платили, а іншим — ні. Серед керівників тоді, звичайно, були суперечки, але хоч як там було, команда вийшла на поле.

— Бронза сезону-1997/98 у складі "Карпат" — вершина вашої кар'єри. Що особливо врізалося в товщу спогадів із того легендарного сезону?

— Думаю те, що в "Карпатах" тоді, на мою думку, зібрався найсильніший колектив за всі часи. Дуже шкода, що той колектив не зміг зберегтись ще на сезон чи два, думаю тоді ми цілком могли посперечатися і за срібні нагороди в Україні. А ще мені дуже шкода, що не зміг зіграти в останньому матчі проти дніпропетровського "Дніпра", коли, власне, команда й виборола бронзові нагороди. За тим матчем я спостерігав з трибуни.

— Справді, тоді в "зелено-білих" підібрався хороший колектив: Стронцицький, Паляниця, Євтушок, Єзерський, Беньо, Назаров, Полунін, Гецько... Важко було Маркевичу об'єднати таке сузір'я в один жмут?

— Зрозуміло, що з кожним гравцем, тим паче такого калібру, треба було знайти спільну мову й підібрати до кожного ключ. У кожного свій характер, і треба завжди шукати потрібні слова, певний тон і навіть інтонацію. Чи вдалось це Мирону Богдановичу? Безумовно, так. Саме тому команда й змогла досягти таких високих результатів. Повірте, все це, — завдяки цьому чудовому тренеру.

—Олександр Євтушок в одному з інтерв'ю сказав, що найкращий контакт у нього був саме з вами та Юрієм Мокрицьким.

— Так, коли Олександр грав за "Карпати", ми й жили поруч, і часто зустрічались сімействами, ходили в гості один до одного. Дружили, одним словом.

— Як ви думаєте, чому Олександр не заграв у англійському "Ковентрі"?

— Розумієте, коли він туди поїхав, там і близько нікого не було з українців. Навіть якщо взяти до уваги сьогодення, то хто зумів заграти в Англії, крім Лужного? Ні Ребров, ні Воронін, ні Шевченко.

— Ніяких подробиць не розповідав вам? Можливо, завадили не так ігрові моменти, як якісь нюанси за межами роздягальні й футбольного поля?

— Знаєте, нічого не розповідав Олександр, як не питав і я в нього. Я думаю ця тема була б для нього неприємною, тому ми й не говорили на цю тему.

— А у вас були варіанти пограти за кордоном?

— Мабуть, ні. Не думаю, що Росію на той час можна було вважати зарубіжжям. Були певні запрошення, але тому що я був у "Карпатах" на контракті, мені сказали "сиди тут, в тебе є контракт". Через клуб на рахунок мого трансферу конкретно ніхто не звертався. Дзвонили кілька разів напряму до мене, але я розумів, що мій перехід був нереальним. Це зараз все робиться так просто, аби гроші були в покупця. А тоді треба було й компенсацію платити й закони були зовсім інші: після трансферу ти ще два роки належав клубу. Було дуже багато нюансів, одним словом.

— Мирон Маркевич і "Карпати" не зовсім гарно розійшлися. Нинішній президент клубу звинувачував Мирона Богдановича в договірних матчах...

— Не знаю, про які договірні матчі взагалі йдеться, адже, щоб так ось звинувачувати людину, треба мати якісь підстави. Коли я грав у команді Мирона Богдановича, ні в яких договірних матчах участі не брав. Не думаю, що це взагалі було можливим при цьому тренері.

— На початку дев'яностих в Україні грали договірні матчі, підкуповували суддів?

— Розумієте, судді теж не роботи. Вони мають право на помилку, як і всі ми. Але постійною була тенденція, коли судді свистіли чомусь в одну сторону. Всі привілеї для команд-господарів. Де б і хто не грав! Я вже не говорю про союзні матчі десь в провінції Карабах чи загалом в тих краях. Виграти там було взагалі неможливим завданням! Колись ми грали там два спарені матчі й зіграли двічі внічию. То були перші й останні очки, зароблені там.

— Зараз ситуація змінилась на краще в цьому плані?

— Я думаю, що так, адже ставлення до футболу стало значно серйознішим. Зараз існує безліч спеціалізованих комітетів, які по десять разів передивляються ігри й дають правові оцінки діям суддів. Думаю, що команди зараз не займаються "темними" справами, бо бояться.

"ПЛАВИЛИ" БИШОВЦЯ? МОЖЕ, ЩОСЬ І БУЛО…

— Повернемось до "Карпат". Незважаючи на все, львів'яни в Європі все ж засвітилися. Маю на увазі поєдинки з "Шелбурном" та "Гельсинборгом". Чому в цих матчах "Карпатам" не вдалося пройти загалом посередніх суперників?

— Про матчі з останніми не можу нічого сказати, бо тоді я вже був у Донецьку. А от матчі проти "Шелбурна" я точно запам'ятаю на все життя: коли виходиш у Львові на заповнений 45-тисячний стадіон, а глядачі так кричать, що не чуєш навіть себе, таке враження, що в тебе виростають крила. Чого нам не вистачило тоді? Я думаю, що, в першу чергу, досвіду. Адже ми вийшли на європейську команду, а це вже зовсім інший рівень гри.

— Ще одним варіантом засвітитися в Європі була національна збірна, куди в 1998 році вас викликав Йожеф Сабо на матч з поляками. Як ви дізналися про виклик і якою була ваша реакція?

— Тоді викликали чотирьох гравців із "Карпат", ми двічі їздили на тренувальні збори, а потім вже був матч проти поляків.

— Матч полякам ми програли, а ви отримали жовту картку. Як оціните свій дебют?

— Як невдалий! А як його можна оцінювати інакше, якщо я не затримався тоді в збірній?!

— А чому, власне, вас більше не викликали до збірної?

— Ну, тоді збірну складали, в основному, гравці "Динамо", і в збірній був Ващук, який мав уже великий досвід виступів за "Динамо", встиг пограти на євроарені. Він хоч і був молодшим, але уже "обстріляним", на відміну від мене. Тому, мабуть, мене вирішили більше не залучати до лав збірної.

— А як було спілкуватися з київськими динамівцями, які тоді навели добрячого шороху в Європі?

— Знаєте, коли гравці приїжджають до збірної, вони вже не діляться на "динамівців" чи "шахтарів". Там всі вже, в першу чергу, українці! Тому й обстановка нормальна в команді, й спілкування зі всіма було рівним та невимушеним. Ставлення до всіх — однаковим.

— Ви кажете, що в збірній всі виступали на рівних правах. Утім, як тільки доходило до оголошення стартового складу, грали майже лише "динамівці". Це було об'єктивним явищем, чи все ж була присутня певна упередженість?

— Ні, в кожного гравця є шанс показати себе з найкращого боку. Мабуть, під час гри проти поляків був просто не мій день, і я не зміг показати того, що хотіли побачити тренери збірної. Тут треба ображатись тільки на себе і шукати причини в собі, а думати щось про інших футболістів і про необ'єктивність, я гадаю, не час і не місце.

— Яке враження було від Йожефа Сабо, адже він людина доволі експресивна?

— Він був хорошим футболістом, досвідченою людиною і тренером, адже пройшов дуже сильну школу. На той час я ще вважав його лише дуже хорошим тренером, адже це була збірна України! Якби я мав змогу спілкуватись з ним більше, як ті ж динамівці, то розповів би більше.

— Можна сказати, що той етап у вашій кар'єрі був найкращим?

— Насправді, я вважаю, що ті роки, які я провів у "Карпатах", були найкращими в моєму житті. Потім у мене був спад, коли я перейшов у донецький "Шахтар". У Запоріжжі я знову почав відчувати свою гру, але загалом моя кар'єра складалася надалі із суттєвими перепадами.

— І на цій "хвилі" вас запросили до донецького "Шахтаря". Ви як гравець потрібні були саме Анатолію Бишовцю, тодішньому тренеру донечан?

— Тоді тренером був саме він, але сказати, що потрібний був йому саме я, не можу, бо просто не знаю цього. Мені зателефонували із донецького клубу і запропонували приєднатися до їхнього колективу. Я, не роздумуючи, погодився.

— Були впевнені, що це найкращий для вас варіант?

— Я вважав, що цей перехід стане сходинкою вгору в моїй ігровій кар'єрі. Я знав про прекрасну інфраструктуру, яку створили і яка розвивалась у Донецьку. До того ж, команда постійно боролась за найвищі місця в чемпіонаті. В них були здорові амбіції, які вважались мені цілком реальними. Як бачимо, так і сталось — донеччанам вдалось реалізувати всі свої плани.

— А яка атмосфера тоді в команді була?

— У команді були чудові футболісти з іменем. Такі, як Матвеєв, Орбу, Зубов. Загалом, я вважаю, що колектив тоді зібрався в "Шахтарі" просто прекрасний, та й атмосфера була непоганою. Але сама гра, яку ми демонстрували, залишала бажати кращого. Бишовцю, на відміну від Маркевича в "Карпатах", про що йшлося вище, не вдалося знайти індивідуального підходу до кожного з гравців. Тому, мабуть, і не вийшло те, чого від нас чекали вболівальники і керівники команди.

— Кажуть, що Анатолія Бишовця гравці тоді просто "плавили", бо не могли з ним порозумітися. Чи правда це?

— Знаєте, мене тоді, як нового футболіста, не "підключали" до таких речей, тому сказати точно не можу. В команді були й "свої" донецькі, футболісти, й приїжджі гравці, котрі були на перших ролях в колективі. Вони й могли вести за собою весь віз... Я тоді до цього ще не дослужився, тому й підключати до таких речей мене просто не могли. Хоча, може, там щось таке й було…

МОЯ ДРУЖИНА ВПЕВНЕНА, ЩО ЛЮДИ НА ДОНБАСІ — НАЙПРИВІТНІШІ

— Не секрет, що різниця в менталітетах між Західною та Східною Україною доволі істотна. Не було відчуття дискомфорту?

— У мене такого дискомфорту не було. Натомість, мої діти все ж почували себе не в своїй тарілці. Я переїхав зі всією сім'єю, а діти до того взагалі не знали російської мови — просто не вивчали її. Вони тоді не знали навіть, як вийти на вулицю і спілкуватися з дітьми. Довелося молодшому сину додатково займатися російською мовою, його тут "підтягували" в цьому, а старший вже почав і сам вникати в специфіку мови наших сусідів. В принципі, це все лише на краще, адже мої діти знають тепер добре як рідну українську, так і російську мову.

— Що для вас було найдивнішим у менталітеті типового східняка? Існує така версія, що на Заході люди привітніші й частіше всміхаються.

— Я би так не сказав! Мені здалося, що навпаки: коли я заходив у Донецьку в магазин, то мені там завжди щиро усміхалися. Я навіть впевнений, що на Сході люди найпривітніші в Україні! До мене там завжди підходили й питали, чи можуть чимось допомогти. А от моя дружина досі впевнена, що люди на Донбасі — найпривітніші.

— Багато хто скаржиться на не дуже хорошу тамтешню екологію. Що ви скажете з цього приводу?

— Це правда. Коли ми переїхали до Донецька, до того ж — саме з "Карпат", то одразу відчули, що перебуваємо у шахтарському краї: клімат, шахти, повітря… Все абсолютно відрізнялось, адже у Львові майже немає заводів, не кажучи вже про шахти.

— Чому у вас не вийшло затриматись у "Шахтарі"?

— Знову ж таки, вся проблема була в мені, і посилатись на когось іншого я не стану. Значить, не зміг витримати жорсткої конкуренції або просто потрапив не до "своєї" команди, адже в футболі так трапляється досить часто. Не всім талановитим гравцям вдається знайти себе в певному клубі, тому і "гублять себе". "Карпати" на той час були "моєю" командою. Перейшов у Донецьк — за збігом обставин не зміг реалізувати себе повністю, не підійшов під тактичні схеми. Тому, власне, й не затримався.

— А після "Карпат" вам вдалось побувати знову в "своїй" команді?

— Так, такі відчуття у мене були в "Таврії", коли я прийшов туди вперше, ще в оренду. Пам'ятаю, коли я прийшов у команду, вона мала 7 чи 8 очок і перебувала в підвалі турнірної таблиці. Наступну гру, вже зі мною у складі, ми програли донецькому "Металургу" з рахунком 0:2, а далі видали на гора прекрасну переможну серію з п'яти чи шести матчів. Ми одразу піднялись на шосте місце, хоча до цього були на останньому! Після тих матчів я знову відчув, що знайшов рідну для серця команду, але незабаром знову довелось на деякий час повернутись до Львова.

— До "Таврії" ми незабаром ще повернемось. Наступним клубом у вашій кар'єрі був запорізький "Металург". Ви їхали конкретно до Маркевича?

— Можна й так сказати, адже ми пропрацювали до того з Мироном Богдановичем не один рік у Львові, і він чудово знав мої ігрові можливості. Маркевич зв'язався з донецьким "Шахтарем" і мене разом з Беньо взяли в оренду.

— В сезоні 2000/2001 за два тури до завершення чемпіонату Мирон Богданович залишив Запоріжжя. Ходять чутки, що через конфлікт з тодішнім президентом команди Віктором Межейком…

— Мені здається, що ніякого конфлікту в них не було. Тим паче, Межейко сам запрошував Маркевича до клубу. А пішов Маркевич із Запоріжжя, бо одержав вигідну пропозицію повернутись до Львова і працювати в рідному місті й команді, якій він віддав не один рік. Тому зовсім не дивно, що він прийняв таку пропозицію.

— Після відходу Маркевича ви вже не потрапляли в основу. Чому?

— Спочатку тренувати команду прийшов Атаманюк. Утім, він там не затримався, провівши лише кілька матчів. Потім команду прийняв Олег Таран. В одній із ігор я травмував задню поверхню стегна, а коли вилікувався, то команда вже демонструвала непогану гру, здобувала очки мало не в кожному матчі. Тренери в таких випадках не люблять щось змінювати. Мені тоді довелось шукати нову команду…

— Маркевич на недовгий проміжок часу повернувся до "Карпат". Не кликав до себе?

— Кликав. Але я був тоді в Запоріжжі в оренді, і право "першої ночі" на мене мав саме "Металург". Вони скористались цим правом, що не дозволило мені тоді перейти до рідних "Карпат".

— А чому ви перейшли саме до "Таврії" і як це стало можливим?

— Як я вже говорив, я не потрапляв до складу "Металурга". І от саме під час зборів з командою в Туреччині до мене підійшов Таран і сказав, що мною цікавиться "Таврія". Запропонував мені піти в оренду. Мені потрібна була ігрова практика, і я погодився. В той день симферопольці саме проводили на зборах товариську зустріч проти… "Карпат". Я зіграв, і наша команда перемогла з рахунком 2:0. Познайомився з президентом "Таврії" і одразу ж переїхав до готелю, де проживав кримський клуб, а пізніше — до Сімферополя.

— В Сімферополь переїхали разом зі всією сім'єю?

— Ні, адже тоді дуже часто довелося б турбувати дітей. На той час вони навчалися у Запоріжжі і залишились там до кінця навчального року. Мій син закінчив школу — і сім'я повернулася до рідного Львова.

АНАТОЛІЙ ЗАЯЄВ — МЕТР КРИМСЬКОГО ФУТБОЛУ!

— Майже весь чемпіонат ви відіграли під керівництвом Валерія Петрова, а в останньому турі команду прийняв Анатолій Заяєв. Що ви можете сказати про цього колоритного тренера?

— О, Анатолій Заяєв — то взагалі Людина з великої літери (з усмішкою. — ***Прим. авт.***)!!! Що ще про нього сказати?! Думаю, все вже написано й сказано неодноразово! З ним добре було тренуватися, особисто в мене були прекрасні стосунки з ним, і можу сказати про нього лише приємні речі. Знаєте, якщо Валерія Лобановського називали Метром українського футболу, то Анатолій Заяєв — Метр футболу кримського!

— Ви повернулися до рідних "Карпат", але Маркевича там вже не було. Зате був Лев Броварський, безумовно, легендарний для Львова футболіст. Що ви можете сказати про нього, як про тренера та людину?

— Він був хорошим спеціалістом, професіоналом своєї справи. Намагався прищепити команді технічний футбол, а не бити м'яч куди завгодно. Загалом, команда при ньому таки справді грала в футбол! Те, що він сам був прекрасним футболістом, звісно, допомогло йому як тренеру. Людиною теж був порядним.

— Ще одна цікава персона — президент клубу Петро Димінський, через конфлікт з яким і залишив Львів Маркевич. Ви з ним спілкувалися?

— Я з ним спілкувався лише одного разу. Він саме приїхав на базу на передігрове тренування. Підійшов, і в нас відбулася нетривала розмова.

— Черговий культовий тренер на вашому шляху — Віталій Кварцяний. (Цієї миті реакція Олександра була звичною як для людини, що чує це прізвище: довге і протяжне "О-о-о"! – ***Прим. авт.). Це неофіційний шоумен українського футболу. Чому вам не вдалося заграти за його команду*** (Олександр провів лише два матчі за волинян: півфінал кубка України проти київського "Динамо" і в чемпіонаті проти "Чорноморця". — ***Прим. авт.***)***?***

— У "Карпатах" взимку мені сказали, щоб шукав нову команду, але як тільки мене кудись запрошували, керівництво клубу виставляло такі рахунки, що аж страшно ставало. Цілу зиму мені довелось то тренуватися, то ні. Міг побігати за "Карпати-2", переживав. І коли прийшло запрошення до луцької "Волині", я, за великим рахунком, майже нічого не робив. А за тиждень набрати якоїсь ігрової форми — нереально. І тут Віталій Володимирович ставить мене в склад… Будь то Роналду чи Джерард, але якщо футболіст не готовий, то він не зіграє. Так я й не зміг проявити себе в команді Кварцяного.

— Вам запам'ятались якісь конкретні епізоди під час роботи з цим тренером?

— Та ні, адже я особливо й не встиг попрацювати з ним. Хоча, коли їхав до Луцька, думав, що залишусь там надовго, адже це моє рідне місто, в якому я народився. Сам Кварцяний навіть казав: "Приїжджай, дограти тут також зможеш". А закінчив я в Луцьку й справді дуже швидко…

Анатолій ВОЛКОВ.

Продовження читайте наступного тижня.

ОЛЕКСАНДР АРСЕНІЙОВИЧ ЧИЖЕВСЬКИЙ

Народився 27 травня 1971 року в місті Луцьк

Громадянство: Україна

Зріст — 178 см.

Вага — 72 кг

Позиція: захисник

Клубна кар'єра

Сезон	*Команда*	*Матчі (Голи)*
1990-1999	Карпати (Львів)	245 (4)
1999	Шахтар (Донецьк)	9 (0)
2000-2001	Металург (Запоріжжя)	38 (0)
2002*	Таврія	10 (0)
2003	Волинь	2 (0)
2003	Карпати (Львів)	14 (0)
2004-2006	Таврія	80 (0)
2006-...	Закарпаття	94 (0)

Враховано матчі включно з першою лігою

Національна збірна

1998	Україна	1 (0)

ОСТАННІЙ РУБІЖ — НАЙВАЖЛИВІШИЙ

Мілош Нінкович.

ГРУПА 1
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Данія	8	5	3	0	15-4	18
2. Швеція	8	4	3	1	9-3	15
3. Португалія	8	3	4	1	10-5	13
4. Угорщина	8	4	1	3	9-5	13
5. Албанія	9	1	4	4	5-9	7
6. Мальта	9	0	1	8	0-22	1

Один із ключових гравців збірної Данії ***Йеспер Гронк'яер*** отримав серйозну травму і, ймовірно, пропустить два останні матчі кваліфікації ЧС. Півзахисник столичного ФК "Копенгаген" травмував коліно в останньому матчі за свій клуб. Втім, втрата Йеспера не повинна перешкодити данцям вийти з групи — на даний момент вони на першому місці з відривом від найближчих переслідувачів у три очки.

Наставник національної команди Португалії Карлуш Кейруш викликав до лав збірної додатково двох гравців. "Європейським бразильцям" належить провести два матчі відбору до ЧС-2010 — проти Угорщини та Мальти. Відразу кілька футболістів підійшли до цих поєдинків не в найкращому фізичному стані — Криштіану Роналду, Дуда, Тіагу, Босингва, Нуну Ассиш. Тому Кейруш вирішив підсилити команду ще двома гравцями — форвардом "Малаги" ***Единьо*** і хавбеком "Рейнджерса" ***Педру Мендешем.***

Хенрік Ларссон знову в збірній. Шведська національна команда ніяк не може відмовитися від послуг іменитого форварда. Шведам незабаром грати два важливі поєдинки відбору — проти Данії та Албанії, і допомогти збірній зможе і Хенрік Ларссон. 38-річний футболіст грав ще за "тре крунур" на ЧС-1994 у США, а нині має в своєму активі 105 матчів за національну команду, в яких він забив 37 голів.

10 жовтня — субота
Данія — Швеція
Португалія — Угорщина

14 жовтня — середа
Данія — Угорщина
Португалія — Мальта
Швеція — Албанія

ГРУПА 2
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Швейцарія	8	5	2	1	15-8	17
2. Греція	8	4	2	2	13-7	14
3. Латвія	8	4	2	2	13-8	14
4. Ізраїль	8	3	3	2	17-9	12
5. Люксембург	8	1	2	5	3-20	5
6. Молдова	8	0	3	5	3-12	3

10 жовтня — субота
Ізраїль — Молдова
Греція — Латвія
Люксембург — Швейцарія

14 жовтня — середа
Швейцарія — Ізраїль
Латвія — Молдова
Греція — Люксембург

ГРУПА 3
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Словаччина	8	6	1	1	21-8	19
2. Словенія	8	4	2	2	13-4	14
3. Північна Ірландія	9	4	2	3	13-9	14
4. Чехія	8	3	3	2	15-6	12
5. Польща	8	3	2	3	19-11	11
6. Сан-Марино	8	0	0	8	1-44	0

У чехів за три дні до матчу з Польщею відбулася зміна в складі. Вацлава Сверкоша замінить ***Лібор Сіонко***. 32-річний півзахисник ФК "Копенгаген" був викликаний тренером Іваном Гашеком. Чехів чекають вирішальні зустрічі відбірного циклу — в суботу вони прийматимуть поляків, а через чотири дні вирушать в гості до команди Північної Ірландії. На даний момент Чехія відстає від Словенії, яка йде другою, на двоє очок.

Чехія хоча й перебуває на четвертому місці в групі, але шанси на друге місце зберігає. Словаччина, очевидно, виходить на чемпіонат світу з першого місця, а ось на другу позицію претендують чехи, словенці й північноірландці. Чехія найближчим часом зіграє з Польщею й Північною Ірландією. Приємно, що вдруге після тривалої перерви в розташування команди було викликано гравця "Шахтаря" ***Томаша Хюбшмана.*** Кому цікаво, повідомляю, що чемпіонат Росії представлений у чеській команді двома гравцями — воротарем "Сатурна" Антоніном Кінським та форвардом ЦСКА Томашем Нецидом.

10 жовтня — субота
Чехія — Польща
Словаччина — Словенія

14 жовтня — середа
Чехія — Півн.Ірландія
Польща — Словаччина
Сан-Марино — Словенія

ГРУПА 4
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Німеччина	8	7	1	0	24-4	22
2. Росія	8	7	0	1	18-4	21
3. Фінляндія	8	4	2	2	11-12	14
4. Уельс	8	3	0	5	6-10	9
5. Ліхтенштейн	8	0	2	6	2-19	2
6. Азербайджан	8	0	1	7	1-13	1

Головний тренер збірної Фінляндії Стюарт Бакстер викликав до збірної двох представників чемпіонату України — київського динамівця ***Романа Єременка*** та його брата ***Олексія***, який захищає кольори харківського "Металіста". Суомі належить зіграти проти Уельсу (10 жовтня) та Німеччини (14 жовтня). Турнірного значення матчі для фінів не матимуть, тому брати можуть поберегти сили.

Гус Хіддінк на вирішальні матчі проти збірної Німеччини та Азербайджану викликав двох новачків — воротаря "Спартака" ***Сослана Джанаєва*** та півоборонця ФК "Москва" ***Олексія Ребка.***

10 жовтня — субота
Росія — Німеччина
Фінляндія — Уельс
Ліхтенштейн — Азербайджан

14 жовтня — середа
Азербайджан — Росія
Німеччина — Фінляндія
Ліхтенштейн — Уельс

Роман Єременко.

Тиберіу Гіоане.

ГРУПА 5
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Іспанія	8	8	0	0	21-2	24
2. Боснія	8	5	1	2	21-8	16
3. Туреччина	8	3	3	2	11-8	12
4. Бельгія	8	2	1	5	11-18	7
5. Естонія	8	1	2	5	7-22	5
6. Вірменія	8	1	1	6	5-19	4

Півзахисник збірної Іспанії ***Хаві*** не зміг завершити останнє тренування. Стало відомо, що у плеймейкера "Барселони" виникли проблеми з коліном на тренувальному занятті, а тому гравцеві довелося звернутися до лікарів. На щастя, з хавбеком нічого страшного не сталося, і через кілька днів він повинен повністю відновитися. Втім, напевно, тренер збірної Іспанії дасть відпочити Хаві в матчі проти Вірменії, адже Іспанія давно вирішила всі питання в своїй групі.

Наставник селексьон Вісенте дель Боске запросив до національної збірної ***Альваро Негредо***. Він прибув на зміну травмованому Давиду Вільї, який точно не зіграє в найближчих матчах збірної проти Боснії й Вірменії. До того ж, невеликі проблеми із здоров'ям спостерігаються у Даніеля Гюїзи. Досі 24-річний форвард "Севільї" не провів жодного матчу в складі збірної.

Тренера збірної Туреччини ***Фатиха Теріма*** дискваліфікували на один матч. Дисциплінарний комітет ФІФА ухвалив рішення покарати Теріма дискваліфікацією на один матч за вилучення з лави в матчі проти Боснії. Рефері в рапорті відзначив, що лайок від наставника турок не чув, й інших грубих порушень також не було. Тому в поєдинку з Бельгією керувати діями гравців збірної Туреччини буде один із помічників Теріма.

Воротар "Брюгге" і збірної Бельгії ***Стейн Стейнен*** вирішив не грати надалі за національну команду. "Я завжди віддавав себе в матчах за мою країну, але атмосфера в команді далеко не ідеальна. Я вирішив закінчити кар'єру на міжнародному рівні", — говорить 28-річний Стейнен. "Багато гравців не думають про Бельгію. Вони думають про себе і про свої клуби. Крім того, про мене погано говорили за моєю спиною. Це неприємно", — заявив страж воріт.

10 жовтня — субота
Вірменія — Іспанія
Бельгія — Туреччина
Естонія — Боснія

14 жовтня — середа
Боснія — Іспанія
Туреччина — Вірменія
Естонія — Бельгія

ГРУПА 7
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Сербія	8	6	1	1	16-6	19
2. Франція	8	4	3	1	10-8	15
3. Австрія	8	3	2	3	11-11	11
4. Литва	8	3	0	5	7-8	9
5. Румунія	8	2	3	3	9-12	9
6. Фарерські острови	8	1	1	6	4-12	4

Наставник збірної Франції замість травмованого Франка Рибері викликав до збірної форварда "Ліона" ***Бафетімбі Гоміса***. Французам належить зіграти зі збірними Фарерських островів та Австрією. Рибері залишив розташування національної команди позавчора через ушкодження лівого коліна. Гоміс раніше встиг зіграти за "галльських півнів" чотири матчі й забив два голи.

Двох представників українського чемпіонату ***Тиберіу Гіоане*** та ***Развана Раца*** викликано до складу збірної Румунії. Команді Развана Луческу належить провести два завершальні поєдинки відбору проти Франції та Австрії, проте шансів пробитися до фінальної частини турніру румуни вже не мають.

Воротар донецького "Металурга" ***Володимир Дишленкович*** і хавбек "Динамо" ***Мілош Нінкович*** отримали виклик від Радомира Антича. Нагадаємо, сербська команда нині на першому місці в групі і має прекрасні шанси здобути пряму путівку на чемпіонат світу. Сербії залишилося зіграти з Румунією і Литвою.

10 жовтня — субота
Сербія — Румунія
Франція — Фарерські острови
Австрія — Литва

14 жовтня — середа
Франція — Австрія
Литва — Сербія
Румунія — Фарерські острови

ГРУПА 8
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Італія	8	6	2	0	13-3	20
2. Ірландія	8	4	4	0	10-6	16
3. Болгарія	8	2	5	1	10-7	11
4. Кіпр	8	1	3	4	8-12	6
5. Чорногорія	8	0	5	3	7-13	5
6. Грузія	8	0	3	5	4-11	3

Головний тренер збірної Італії відзвітував перед журналістами з приводу селекції. Як відомо, даючи результат, "скуадра адзурра" демонструє не той футбол, якого від неї чекають на Апеннінах, і багато фахівців пред'являють претензії великому тренерові щодо формування команди. Наприклад, синьйор Марчелло продовжує наполегливо ігнорувати дует форвардів "Сампдорії" ***Джампаоло Паццині*** й ***Антоніо Кассано...***

"Кассано і Паццині? У них теж є шанс, крім того, у форвардів "Сампи" є свій плюс — вони не стомлюються в єврокубках, — говорить Марчелло Ліппі. — Кожен гравець мріє поїхати на чемпіонат світу, а я ні перед ким не зачиняю дверей, давайте дочекаємося червня".

Відзначимо, що Ліппі запросив на останні матчі відбору вісім гравців "Ювентуса", а також повернув до команди півзахисника "Мілана" Дженнаро Гаттузо.

Знаменитий італійський фахівець ***Джованні Траппаттоні*** підписав нову угоду із збірною Ірландії. Контракт розрахований на два роки, а це означає, що Трап спробує вивести ірландців на Євро-2012, що проходитиме в Україні та Польщі. Його зарплата, як і раніше, частково фінансуватиметься ірландським медіа-магнатом Денісом О'Брайєном. "Нинішня команда має величезний потенціал. Наші результати показують, як віра в себе й побудова гри може принести плоди. Я планую довести до кінця роботу, яку розпочав тут", — заявив Траппаттоні.

10 жовтня — субота
Ірландія — Італія
Кіпр — Болгарія
Чорногорія — Грузія

14 жовтня — середа
Італія — Кіпр
Болгарія — Грузія
Ірландія — Чорногорія

Михайло РЄЗНІК.

ІСТОРІЯ ОДНОГО ЗЛЕТУ

Це був пік кар'єри Верпаковськиса. Далі пішов поступовий спад. Упевнений, Маріс повинен був згодом стати в один ряд з найкращими легіонерами в історії "Динамо". Але не став. Чому? Спробуємо розібратися.

Народився Маріс у місті Лієпаї, яке, з населенням 85 тисяч, є одним із найбільших у Латвії. Думаю, вже з дитячих років Верпаковськис визначився зі своїм життєвим шляхом. Він ріс у родині доволі відомого, за місцевими мірками, футболіста Ілмарса Верпаковськиса. Що цікаво, ігрова манера Маріса передалася йому саме від батька, який теж був дуже швидким та різким гравцем.

Починав Маріс у місцевому "Металурзі". Ця команда має бути знайома вболівальникам київського "Динамо" — кілька років тому "металурги" отримали вісім м'ячів од киян у другій кваліфікації Ліги чемпіонів. Трішки пограв ще в юному віці й за іншу місцеву команду — "Балтику". Там, до речі, виступав пліч-о-пліч із батьком, який був граючим тренером команди. А вже у 17 років "Металург" запропонував тоді ще правому півзахисникові Марісу перший контракт. За словами Верпаковськиса, в Латвії професійні футболісти заробляли не більше за звичайних людей, а інколи — навіть менше. Перша зарплата Маріса в "Металурзі" становила 300$.

Справи прудконогого гравця доволі швидко пішли вгору. Наставник клубу з Лієпаї Юрій Попков не шкодував для Маріса ігрового часу, майже відразу поставивши його до основи. Особливої результативністю форвард не відзначався, бо, за словами самого футболіста, його реалізація моментів була відверто поганою. Лише у "Сконто" він нарешті розкриється в якості бомбардира. А поки що Верпаковськис приносив користь своїй команді в основному стрімкими рейдами, під час яких він вже тоді накручував по кілька суперників. У той час у Латвії існувала тільки одна серйозна команда — ризьке "Сконто", яке виграло місцевий чемпіонат 13 (!) разів поспіль. Безпрецедентний випадок для Європи.

Відігравши два сезони в рідному "Металурзі", талановитий форвард логічно вирушив до столиці. Саме там він потрапив до знакового для себе тренера — Олександра Старкова, який навчив Маріса забивати, а не просто бігати по полю з несамовитою швидкістю, але без особливої користі. У "Сконто" Маріс відразу ж прописався в основі клубу, а згодом — і збірної Латвії, де заправляв той самий Старков. Верпаковськис потихеньку доріс до рівня місцевої зірки — ставав найкращим бомбардиром чемпіонату, а незабаром і — єдиною надією збірної в атаці. Але всі успіхи в чемпіонаті Латвії носили локальний характер. А потрапити у солідний чемпіонат з Латвії вельми складно, тому, напевне, усі надії Маріс покладав на виступи за збірну, яка певний час була звичайним постачальником очок для сильних світу цього.

Але дуетові Старков — Верпаковськис судилося вписати найяскравішу сторінку в історію латвійського футболу. Почалося все з того, що латвійцям випала доволі непогана, а що головне, — рівна група у відборі до Євро-2004. Головними претендентами були Швеція, Польща та Угорщина. Латвію як серйозного кандидата на поїздку до Португалії ніхто не розглядав. Але організована команда Старкова з її стрімким "наконечником" Верпаковськисом явила Європі диво. Маріс почав виблискувати ближче до кінця відбору. У ключовій грі вдома з угорцями він зробив дубль, а перший гол був узагалі маленьким шедевром. Латвієць почав свій забіг на ворота суперників із центру поля, обіграв кількох захисників і, не зупиняючись, переграв воротаря. Вся гра Латвії будувалася під їхнього дев'ятого номера. У вирішальному матчі в боротьбі за плей-офф латвійцям потрібно було обіграти шведів, які вже забезпечили собі першу сходинку. Мало хто вірив, що їм це вдасться. Але прибалти святкували мінімальну перемогу.

Та все було попереду. Матчі з турками за вихід до фінальної стадії примусили всю Латвію відірватися від хокею та баскетболу і сконцентруватися на не дуже популярному футболі. Знову команда Старкова була в явних аутсайдерах. Маріс згадує, що навіть гравці турків не приховували свого ставлення до суперника, неохоче подаючи руку на передматчевому вітанні та всім своїм виглядом демонструючи перевагу. За недооцінку пихаті турки були покарані. У Ризі Верпаковськис, у притаманному для себе стилі, приніс перемогу своїй команді, знову зробивши гол майже на рівному місці. У Стамбулі неймовірна історія Латвії, здавалося, вже закінчилася назавжди. Турки за несамовитої підтримки розривали гостей, але казка все-таки мала щасливий кінець. Спочатку Лайзанс — один із небагатьох класних гравців у команді Старкова, забив такий необхідний для латвійців гол, а потім Верпаковськис поклав край усім надіям турків на чемпіонат Європи, реалізувавши черговий вихід сам на сам.

На європейському небосхилі засяяла ще одна зірка. Але повноцінною зіркою Маріс міг стати лише після переходу до іншого клубу, бажано — із топ-чемпіонату. Були в нього перегляди у клубах АПЛ "Портсмуті" та "Вулверхемптоні". Була інформація про грецький "Олімпіакос", а також дивні чутки, що латвійським бомбардиром зацікавився сам Арсен Венгер. Але всі ці варіанти так і залишилися варіантами, коли на сцену вийшло "Динамо". Узимку, на початку нового 2004 року, Маріс Верпаковськис став гравцем київського "Динамо". За традицією, сума трансферу оприлюднена не була.

Багато авансів тоді видали латвійцю. Хоча дещо й викликало побоювання. Ні для кого не секрет, що швидкість — головний козир Маріса. Але не зовсім зрозуміло, як його використовувати, якщо майже всі команди, виступаючи проти "Динамо", не вилазять зі своєї половини, отже, не дають зіграти на контратаках.

Спочатку проблеми та сумніви були забуті. Здавалося, раз і назавжди. На жаль, лише здавалося. Стрімкий форвард за перше півріччя у біло-блакитній футболці відзначився чотири рази. Так, результат не видатний, але своєю видовищною грою латвієць ураз закохав у себе київську торсиду. Особливо запам'ятався феєричний матч у Донецьку проти "Шахтаря", який закінчився перемогою киян над командою Бернда Шустера з рахунком 4:2. Перший гол неймовірним ударом з нульового кута провів саме Маріс. До речі, цей гол і цей матч ще зіграє неабияку роль у подальшій кар'єрі Верпаковськиса.

Невпинно наближалось Євро-2004. Тут вже, за традицією, Латвії прогнозували роль статистів, та й жереб зіграв з прибалтами злий жарт, відправивши їх до "групи смерті" — в компанію до німців, голландців та дуже потужних тоді чехів. Саме з останніми й відбувся дебют Маріса на континентальному форумі. До 73-ої хвилини латвійці вели в рахунку, а Верпаковськис забив перший м'яч країни на європейській першості. Але два голи чехів поспіль розставили все по своїх місцях. Справжня сенсація відбулася в другому матчі — проти німців. Усю гру Маріс просто "возив" своїх іменитих опонентів — Крістіана Вернса та Франка Бауманна, але так і не зміг переграти Олі Кана. Тож нічия, але який вже чудовий гравець грає у "Динамо"!

ДОСЬЄ

Народився 15 жовтня 1979 року в місті Лієпаї.
Нападник грецького "Ерготеліса" та збірної Латвії.
Виступав у командах:
"Металург" Лієпая, 1997—2000, 61 матч, 10 голів;
"Сконто" Рига, 2001—2003, 65 матчів, 41 гол;
"Динамо" Київ, 2003—2007, 47 матчів, 10 голів;
"Хетафе", 2007, 13 матчів, 2 голи;
"Гайдук" Спліт, 2007—2008, 18 матчів, 5 голів;
"Сельта" Віго, 2008—2009, 8 матчів, 0 голів;
"Ерготеліст" Кріт, 2009—2010, 5 матчів, 2 голи.
За збірну Латвії — 75 матчів, 24 голи.
Найкращий футболіст Латвії 2003 і 2004 років.

Матч Євро-2004 Латвія — Німеччина.

На третій матч латвійцям сил не вистачило. 0:3 від Нідерландів, але покидати Португалію прибалтійська збірна могла з високо піднесеною головою.

Початок сезону ознаменувався змінами в "Динамо". Але для Маріса вони були все-таки швидше позитивними, ніж негативними. 23-й номер киян відзначився на початку сезону голом у ворота "Трабзонспора", матч з яким склався вкрай невдало. "Динамо" програло 1:2 і було на межі провалу, Михайличенко пішов у відставку. Прихід на тренерський місток Йожефа Сабо зіграв важливу роль для Верпаковськиса, бо новий наставник бачив основною парою форвардів дует Маріса та Клебера, який, до речі, прийшов так само наприкінці 2003 року.

З горем навпіл динамівці вдерлися у груповий етап Ліги. Скандал у гостьовому матчі з "Ромою" розпочався саме з героя цієї статті! Філіп Мексес на рівному місці вдарив Верпаковськиса, за що побачив перед собою справедливе червоне світло. Саме це й спровокувало гарячих римських тифозі, які поцілили у суддю монетою. Таким чином, латвієць став одним із факторів технічної перемоги киян над "Ромою".

У матчах Ліги чемпіонів Верпаковськис, як правило, виглядав непогано. "Динамо" грало на контратаках, а швидкісний форвард під таку схему підходив ідеально. Але були моменти в грі Маріса, які трохи бентежили. Передусім, це проблеми з витривалістю. Жодного матчу в єврокубках Маріс не зіграв повністю. Найбільше — це 77 хвилин у домашній грі з "Ромою". Другий недолік у його грі — постійні жовті картки. Можливо, через надмірну мотивацію чи бажання Маріс частенько йшов у невдалі підкати, тому матч вже третього туру на Сантьяго Бернабеу він пропускав через дискваліфікацію. Ну, а потім була гра проти "Реала" вдома, яка вже згадувалася на самому початку.

Перший календарний рік у Києві видався дуже неоднозначним для Маріса. Він не розчарував, але все-таки очікували від нього трішечки більшого. У чемпіонаті України "латвійський стрілок" виглядав також не дуже впевнено. Він досить непогано підігрував партнерам, але головне завдання форварда — забивати голи. З цим, на жаль, були негаразди. Маріс відзначився лише чотири рази. Той же Клебер забив вісім голів, а номінально запасний на той час форвард "Динамо" Максим Шацьких — 11.

Сезон 2005-06 став невдалим для Верпаковськиса від самого початку. Новий головний тренер Леонід Буряк не знайшов з ним, як і з багатьма іншими гравцями, порозуміння. Після провалу в матчах із "Туном" Буряк залишив свою посаду, але краще від цього Марісу не стало. Анатолій Дем'яненко, на відміну від Сабо, віддавав перевагу Максимові Шацьких. До того ж, матчі з "Туном" стали останніми в Європі в тому сезоні, а в Україні Дем'яненку Верпаковськис був не потрібен. За весь сезон він з'явився в чемпіонаті всього дев'ять разів, повністю програвши конкуренцію Клеберу, Шацьких і, частково, Мілевському. Більше про цей сезон годі й говорити.

Натомість наступний футбольний рік почався для Маріса вдало. Він швидко набрав форму, і Дем'яненко, звісно, перестав ігнорувати латвійця. Маріс забиває в другому кваліфікаційному раунді Ліги своєму рідному клубу, "Металургу" з Лієпаї. Виходячи на заміну, він майже завжди загострює гру. На жаль, повернення бомбардира тривало недовго. Вже з початком осені він знову відправився на "банку", де й просидів до зими, не беручи участі у жахливих виступах "Динамо" в Лізі чемпіонів.

Узимку про Верпаковськиса згадав Бернд Шустер. Німець тоді тренував "Хетафе" і не забув форварда, який колись "возив" його "Шахтар". Звісно, викупити контракт іспанці відразу не забажали, тому домовилися про оренду до кінця сезону. І Шустер майже зразу кинув новачка у бій, та ще й у який — домашня гра проти "Барселони"! Але спочатку Марісу не вдавалося повною мірою проявити себе в Іспанії. До того ж, його прихід примусив замислитися над своїм майбутнім Данієля Гуїсі. Той так добре подумав, що почав постійно забивати і дозабивався до національної збірної Іспанії. Значно допоміг Верпаковськису перший гол, який він провів у Кубку країни проти "Осасуни". На жаль, дуже невчасно його спіткала травма, але до кінця сезону він устиг відзначитися ще раз — "Вільярреалу" поклав. "Хетафе" був не проти залишити в себе латвійця, але сплачувати суму в два мільйони євро, яку запросило "Динамо", іспанці відмовилися. Ну, це типова політика "Динамо" кількох минулих років — постійно завищувати ціну на своїх гравців десь удвічі. Продали б Маріса за один мільйон — і всі були би задоволені. Можливо, Верпаковськис все-таки підписав би контракт з "Хетафе", але Бернд Шустер поїхав у напрямку Мадрида, а в "Реал" німець запрошувати Маріса точно не збирався.

Отже, на Верпаковськиса чекало повернення до Києва і чергова оренда. І тепер вже не до клубу примери, а лише до Хорватії. Сплітський "Гайдук" оптом узяв у оренду трьох динамівців — Черната, Сабліча і Маріса. Для останнього сезон вийшов не повним, бо Верпаковськис зламав ногу. Доволі логічно "Гайдук" теж відмовився викупати контракт Маріса.

Сезон 2008-09 латвієць також зустрічав у незрозумілому статусі. "Динамо" він був не потрібен, але й інших варіантів не виникало. На щастя, підвернулася вже третя поспіль оренда, цього разу знову до Іспанії. "Сельта", яка колись була грозою авторитетів у примері, тоді животіла у сегунді. Але навіть на такому рівні та у такій команді Верпаковськис себе не проявив. Зігравши кілька невдалих матчів на старті сезону, він більше не з'являвся на полі. До речі, і в "Хетафе", і в "Сельті" на спині у латвійця було написано лише "Маріс" — таким чином вирішили не вантажити вболівальників довгим та складним для них прізвищем.

На початку цього сезону Валерій Газзаєв, звісно, не бачив Верпаковськиса у складі. Підібрав форварда, який нормально не грав вже чотири роки, середняк грецької першості "Ерготеліс". Як не дивно, але тут поки що у Верпаковськиса все дуже непогано. Він ледь не в першому матчі оформив дубль, а клуб взагалі поки що йде у зоні Ліги Європи.

Хто знає, можливо, нарешті в Греції Маріс знайде себе і покладе край постійним орендам. Але, як би там не було, Верпаковськиса вже зараз можна відносити до гравців, які й на 50 відсотків не розкрили свого потенціалу. На жаль...

Гліб КОРНІЄНКО.

Маріс перегрaє Мічела Сальгадо.

СКАНВОРД № 290. «АРСЕНАЛ»-2009

Фото 1
Фото 2
Фото 3
"... Камп"
Фото 4
... Чжун Хван
Важ ...
Екс-бек "Динамо" Москва
Тандем
Де ... Пенья
Браз. клуб
... Бойєр
Фото 5
Гол собі
Фото 6
Хавбек "Дніпра"
Легенда Уельсу
Фото 7
Чеський арбітр
Оборонець зб. Мексики на ЧС-06
Мексик. клуб
Хон ... Чо
Форвард "канонірів"
... Лемер
Люксемб. клуб
... Кінгстон
Фото 8
Нападник зб.Румунії на ЧС-98
Форвард "Малаги"
Румун. легіонер "гірників"
Гравець "Кубані"
Франц. клуб
Фото 9
Карімі, Махдавікія
Фото 10
Команда з Кіпру
Фото 11
Плеймейкер "Спартака" М 90-х рр.
Вірмен. клуб
Фатих ...
... Насрі
Фото 12
... Джей Окоча

Фото 1 · Фото 2 · Фото 3 · Фото 4 · Фото 5 · Фото 6 · Фото 7 · Фото 8 · Фото 9 · Фото 10 · Фото 11 · Фото 12

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Понеділок, 12 жовтня
"Мегаспорт"
19.30. ЧС-2010. Кваліфікація. Чехія — Польща
21.30. "Відверто про футбол"

Вівторок, 13 жовтня
"Мегаспорт"
19.30. ЧС-2010. Кваліфікація. Бельгія — Туреччина

Середа, 14 жовтня
"Мегаспорт"
19.30. "Відверто про футбол"
20.55. ЧС-2010. Кваліфікація. Франція — Австрія

Четвер, 15 жовтня
"Мегаспорт"
16.55. ЧС-2010. Кваліфікація. Польща — Словаччина

Субота, 17 жовтня
УТ-1
15.55. Чемпіонат України. "Ворскла" — "Металург" Д
ТЕТ
16.00, 19.00. Чемпіонат України. "Криввбас" — "Зоря", "Динамо" — "Оболонь"
"Мегаспорт"
16.55. ЧС-2010. Кваліфікація. Франція — Австрія

Неділя, 18 жовтня
"Україна"
15.55. Чемпіонат України. "Шахтар" — "Карпати"
22.20. "Футбольний уїк-енд"
УТ-1
21.30. "Наш футбол"
23.30. "100% "Динамо"
"Мегаспорт"
16.55. ЧС-2010. Кваліфікація. Польща — Словаччина

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

Головний редактор
Т. М. ФЕДОРЕНКО
Черговий по номеру
О. В. КОМАРОВСЬКИЙ
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025149.
Індекс 60994.

